

รายงานวิจัย

เรื่อง

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ

สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

The Role in Drug Prevention and Suppression of Police Officers
in Nongkhangphlu Police Station

โดย

ประกิต บุญมี

จุฑาภรณ์ คงรักษักวิน

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปีการศึกษา 2559

ชื่องานวิจัย: บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ชื่อผู้วิจัย: ประภิต บุญมี และ จุฬาทภรณ์ คงรักษักวิน

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และ 2) เปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดำเนินการวิจัยโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร จำนวน 121 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน และค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$) พิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากทุกข้อ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างตัวแปร พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และอายุราชการ มีผลให้บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด ข้าราชการตำรวจ

Research Title: The Role in Drug Prevention and Suppression of Police Officers in Nongkhangphlu Police Station

Researcher: Prakid boonmee and Jutraporn Kongruxkawin

Year: 2017

Abstract

The objectives of this study were: 1) to study the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station, 2) to compare the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station by classifying on the personal factors. The research was conducted by quantitative research. The sample was 121 police officers at Nongkhangphlu Police Station. The statistics for analysis data used Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, and F-test with One Way ANOVA. Results of the Research

1. Overall, the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station was at the high level ($\mu = 4.41$). When considering each aspect, it was found that police officers have comments on the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station were at the high level.

2. The comparison of the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station by classifying on the personal factors: age, degree of education, rank and duration of working was found that: the role in drug prevention and suppression of police officers in Nongkhangphlu Police Station no different. Therefore, the hypothesis was denied.

Keywords: Prevention and Suppression, Drug, Police officers

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี ประธานกรรมการวิจัย คณะกรรมการวิจัยทุกท่านที่ได้พิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยแก่ข้าพเจ้าและคณะ รวมถึงที่ปรึกษาโครงการ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีฤทธิ์ ศิริศักดิ์บรรจง ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์รับเป็นที่ปรึกษา และให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ.ต.ท.สมพงษ์ สีขำนิ รองผู้กำกับการป้องกันและปราบปราม (รอง ผกก. (ป.)) สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร และพ.ต.ต.จตุพร วัชรพันธวงศ์ สารวัตรฝ่ายอำนวยการ กองการต่างประเทศ (สว.ผอ.ตท.) ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ความดีใดๆ อันจะพึงมีจากรายงานการวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และผู้มีส่วนช่วยเหลือทุกท่าน ไม่ว่าจะป็นด้านกำลังใจ ด้านกำลังกาย หรือด้านสติปัญญา

ประกิต บุญมี และ จุฑาภรณ์ คงรักษักวิน

สิงหาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท.....	5
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด	12
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร.....	17
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	31
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	31
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ	32
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	34
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
4.2 ผลการวิเคราะห์บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	37
4.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	43
4.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	49
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
5.1 สรุปผลการวิจัย	51
5.2 อภิปรายผล	55
5.3 ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	66
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	68
ภาคผนวก ค RELIABILITY ANALYSIS-SCALE (ALPHA)	76
ประวัติผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สรุปความหมายของบทบาท.....	7
2.2 สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท	11
2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	24
4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	35
4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวม.....	37
4.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ด้านการจัดระบบสายตรวจ.....	38
4.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน.....	39
4.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน	40
4.6 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ด้านการสืบสวนจับกุม	41
4.7 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	42
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามอายุ	44
4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามระดับการศึกษา	45
4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาล หนองค้างพลู จำแนกตามชั้นยศ.....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาล หนองค้างพลู จำแนกตามอายุราชการ.....	47
4.12 สรุปสมมติฐานการวิจัย.....	48
4.13 ปัญหา อุปสรรค จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู.....	49
4.14 ข้อเสนอแนะ จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 โครงสร้างสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู.....	18
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทยนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และเป็นปัญหาสังคมที่มีความร้ายแรงระดับชาติ ทุกสังคมชุมชนต่างได้รับผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมในทุกวันนี้ คนจำนวนมากกำลังเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมแพร่ระบาดในสังคมไทย แม้จะได้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อการกำเริบและเสพยาเสพติด แต่ก็ยังไม่สามารถจัดยาเสพติดให้หมดไปได้ เนื่องจากเป็นขบวนการที่มีความซับซ้อน นับวันปัญหาอาชญากรรมยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณกล่าวได้ว่า ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญยิ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ มากมายในประเทศ ปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังและขาดความสมดุลในการพัฒนาสถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอ เป็นช่องว่างทำให้ปัญหาอาชญากรรมแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุนผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติด อาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามา เผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ยาเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยคุกคาม กัดกร่อน บ่อนทำลายประเทศไทยส่งผลกระทบต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่างๆ ปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมก็กำลังแพร่ระบาดและขยายไปทั่วประเทศมากขึ้น และก่อให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมาเรื่อยๆ ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ (สุขบัญญัติแห่งชาติ, 2555: ออนไลน์)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทและหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ ประการแรก การควบคุมสังคมในฐานะผู้รักษากฎหมาย หมายถึงการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) ซึ่งตำรวจจะทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการกระทำผิด และการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินการสอบสวนเพื่อยื่นฟ้องต่อศาลตามกระบวนการยุติธรรม ภายใต้เงื่อนไขและขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ประการที่สอง คือการรับใช้สังคม (Social Services) ซึ่งหมายถึงการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชนเพื่อให้สังคมบังเกิดความสงบเรียบร้อยประชาชนเกิดความพึงพอใจ มีความเลื่อมใสและศรัทธาในอาชีพตำรวจ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ มีนโยบายกระจายอำนาจเพื่อ

ปรับปรุงระบบราชการให้สั้น กระชับ สามารถสนองต่อความต้องการในการบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมนั้นเป็นภารกิจที่จะต้องกระทำอย่างทุ่มเทและจริงจัง และต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการแก้ไขมาโดยตลอด โดยได้กำหนดไว้ในแผนประจำปีและแผนแม่บทของกรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการของสถานีตำรวจ แต่การดำเนินการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถแก้ไข ปัญหาได้ตรงจุด (สันติ ปัญญา วงศ์, 2542: 1) เช่นนี้ปัญหาในเรื่องการดำเนินการแก้ไขปัญหาด้าน ยาเสพติดดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่หลักสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหน้าที่ในการป้องกันละปราบปรามยาเสพติด สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ในฐานะที่เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดซึ่งเป็นการบังคับใช้กฎหมายอันเป็นบทบาทหน้าที่ของข้าราชการตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เนื่องจากสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมืองที่มีอัตราความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นเหตุให้มีการย้ายถิ่นฐาน เพื่อมาตั้งถิ่นฐานที่อยู่ของประชากรในการประกอบกิจการงาน เมื่อมีการย้ายถิ่นฐานก็ย่อมนำมาซึ่งปัญหายาเสพติดอันเป็นผลจากการที่มีประชากรอาศัยอยู่ในพื้นที่มากขึ้นจนเป็นชุมชนแออัด ฉะนั้นเพื่อที่จะนำผลการศึกษามาปรับปรุงแก้ไขงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเนื่องจากสถานีตำรวจเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญที่สุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานระดับยุทธศาสตร์ในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเป็นภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานตำรวจจะอยู่ที่ผลการปฏิบัติของสถานีตำรวจเป็นส่วนใหญ่ ยังผลให้ยาเสพติดอันเป็นภัยต่อประเทศชาติลดลงเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ามั่นคง

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เป็นอย่างไร

1.2.2 บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ข้าราชการตำรวจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 **ขอบเขตด้านเนื้อหา** งานวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาจากบทบาทและหน้าที่ของข้าราชการตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2557: 6-7) 5 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดระบบสายงานตำรวจ 2) ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน 3) ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 4) ด้านการสืบสวนจับกุม และ 5) ด้านการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และอายุราชการ และตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ 2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน 3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน 4. ด้านการสืบสวนจับกุม และ 5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน

1.5.2 **ขอบเขตด้านประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการตำรวจในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร

1.5.3 **ขอบเขตด้านระยะเวลา** ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 เป็นระยะเวลา 12 เดือน

1.5.4 **ขอบเขตด้านพื้นที่** สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 บทบาท หมายถึง การกระทำของบุคคลต่างๆ ที่สังคมคาดหวังหรือกำหนดให้กระทำ โดยมีอำนาจหน้าที่เป็นเครื่องกำหนดการกระทำ

1.6.2 การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในที่นี้หมายถึง การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

1.6.3 การจัดระบบสายตรวจ หมายถึง ความพอเพียงของข้าราชการตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ จำนวนยานพาหนะที่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ ความทันสมัยของอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ความเหมาะสมของพื้นที่รับผิดชอบ

1.6.4 การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน หมายถึง การให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชน ประชาชน การให้การสนับสนุนจากภาคเอกชน

1.6.5 การประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน หมายถึง การให้ความร่วมมือ ความรวดเร็วในการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.6.6 การสืบสวน หมายถึง ความเพียงพอสำหรับ งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย ความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน

1.6.7 การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน หมายถึง ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสารเสพติด และวิธีการป้องกันและปราบปราม ตลอดจนความสามารถในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

1.7.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และ 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทมีนักวิชาการได้อธิบายไว้แตกต่างกันตามทัศนะของแต่ละท่าน ดังนี้

2.1.1 ความหมายของบทบาท

บทบาท คือพฤติกรรมที่แสดงออกตามสถานของบุคคลในสังคมบทบาท เป็นแบบแผนความต้องการ เป้าประสงค์ ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยมและการกระทำของสมาชิกที่ชุมชนคาดหวังว่า จะต้องเป็นตามลักษณะของตำแหน่งนั้นๆ หรืออาจกล่าวสั้นๆ ว่าบทบาทคือสิทธิหน้าที่ในการกระทำของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่นในสังคมตามสถานภาพของตนเอง (พระเทพรัตนสุธี (สมศักดิ์ โชติณฺธโร), 2553: 13) บทบาทเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ สัมพันธ์ภาพระหว่างบทบาทหน้าที่กับความรับผิดชอบ และการที่บุคคลจะดำรงตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดจะต้องมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ควบคู่กับตำแหน่งเสมอ บทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ต้องเป็นที่รู้จักและเข้าใจกันระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งและผู้เกี่ยวข้อง (David, 1962: 45) พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของบุคคลตามอำนาจหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งการกระทำหรือการปฏิบัติ นั้นจะขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลและความคาดหวังของสังคม โดยบทบาทนั้นจะมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน หากสภาพของบุคคลเปลี่ยนไปบทบาทที่มีอยู่ก็จะเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

บุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับสังคมมากเท่าใด บทบาทก็จะเพิ่มขึ้นด้วย (นิธัญญ์ พงษ์เกษ, 2548: 12) การกระทำหรือพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มที่อยู่ในสถานภาพนั้น ๆ ดังนั้น บทบาทจึงเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมตามตำแหน่งหรือสถานภาพซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมหรือตามลักษณะของการรับรู้บทบาทเป็นผลรวมของการแสดงออกตามสิทธิและหน้าที่ (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545: 111) การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การแสดงพฤติกรรมตามบทบาทหรือตำแหน่งหน้าที่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 602) สถานภาพ และบทบาทเปรียบเสมือน “ตัว” (ละคร) และบท (บทบาท) ในการเล่นละครก็คือ การกำหนดตำแหน่ง และหน้าที่ให้ผู้แสดงแต่ละคนมาเล่นเรื่องเดียวกันและโรงเดียวกันนั่นเอง (พิทยา สายหู, 2540: 84)

การบริหารงานของผู้บริหารยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 คือการทำให้องค์กรประสบความสำเร็จผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาท ดังนี้ 1) การเป็นตัวกลางในการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) หมายถึง ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ล้ำสมัยและไม่ถูกต้อง โดยผู้บริหารจะต้องมีความมั่นคงเข้มแข็ง 2) การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial) หมายถึง ผู้บริหารต้องเป็นผู้ลงทุน มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิภาณไหวพริบดี 3) การเป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) หมายถึง ผู้บริหารจะต้องเน้นและให้ความสำคัญแก่บุคคลและเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากบุคลากร (Abramson, 1996: 1-4) โดยจำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ (2540: 89-91) ได้แยกลักษณะบทบาทไว้เป็น 3 ประการ คือ

1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) เป็นบทบาทที่กำหนดไว้เป็นกฎหมายหรือตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ซึ่งผู้มีสถานภาพหนึ่ง ๆ ควรกระทำตามหรืออาจไม่มีใครทำตามนั้นก็ได้

2. บทบาทที่บุคคลรับรู้ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นๆ ที่คาดหวังด้วยตัวเองว่า ควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับค่านิยม ทักษะคติ บุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. บทบาทที่แสดงออกเป็นจริง (Actual or Enacted Role) เป็นการกระทำที่บุคคลปฏิบัติจริง ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วย สถานการณ์ดังกล่าวเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางสังคม เช่น การกดดันทางกลุ่มต่างๆ และบทบาทที่ได้กระทำจริงอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับบทบาทในอุดมคติที่บุคคลรับรู้ก็ได้

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทคือ พฤติกรรมที่แสดงออกตามภาระหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย หรือตามตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจมีบทบาทหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน สังคม และประเทศชาติซึ่งต้องรับผิดชอบตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 2.1 สรุปความหมายของบทบาท

นักวิชาการ	ความหมายของบทบาท
พระเทพรัตนสุธี (สมศักดิ์ โชติธโร) (2553: 13)	บทบาทคือ สิทธิหน้าที่ในการกระทำของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่นในสังคมตามสถานภาพของตนเอง
David (1962: 45)	บทบาทเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ
นัฐภูมิ พงษ์เกษ (2548: 12)	พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของบุคคลตามอำนาจหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ
ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 111)	บทบาทจึงเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมตามตำแหน่งหรือสถานภาพซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมหรือตามลักษณะของการรับรู้บทบาทเป็นผลรวมของการแสดงออกตามสิทธิและหน้าที่
ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 602)	การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้
พัทยา สายหู (2540: 84)	การกำหนดตำแหน่งหน้าที่ของบุคคล แล้วบุคคลนั้นก็แสดงไปตามหน้าที่ที่ตนได้รับ (บทละคร)
Abramson (1996: 1-4)	การทำให้องค์ประสบความสำเร็จผู้บริหารต้องแสดงบทบาทคือ 1. การเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย 2. ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ และ 3. ต้องเป็นที่ปรึกษาที่ดี
จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์และคณะ (2540: 89-91)	แบ่งบทบาทไว้ 3 ประการ คือ 1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) 2. บทบาทที่บุคคลรับรู้ (Perceived Role) 3. บทบาทที่แสดงออกเป็นจริง (Actual or Enacted Role)
ผู้วิจัย (2560)	บทบาทคือ พฤติกรรมที่แสดงออกตามภาระหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย หรือตามตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

ทฤษฎี ก้านทียะ (2555: 7-8) ได้จำแนกแนวคิดทฤษฎีบทบาทออกเป็น 2 แนวคิด คือ

1. แนวคิดเชิงโครงสร้าง มองว่าบทบาททอกรับขึ้นจากความเชื่อมโยงระหว่างชุดของความคาดหวัง สิทธิและหน้าที่ เชิงบรรทัดฐานกับตำแหน่งหรือสถานภาพต่างๆ ในโครงสร้างทางสังคม ดังนั้นพฤติกรรมตามบทบาทที่เกิดขึ้นในแง่หนึ่งก็คือ การสนองตอบโดยตรงจากความคาดหวังต่างๆ ทางบทบาทและในอีกแง่หนึ่งก็คือ เป็นผลทางอ้อมของกระบวนการซึมซับของบรรทัดฐานของบทบาท ซึ่ง Parson ได้นำแนวคิดการกระทำทางสังคม วิเคราะห์การกระทำระหว่างกันขององค์ประกอบย่อยของระบบสังคม อธิบายการกระทำทางสังคมว่าประกอบไปด้วยการกระทำระหว่างกัน ระหว่างผู้กระทำสถานการณ์ จุดมุ่งหมาย วิธีการและแนวคิดของผู้กระทำ ผู้กระทำ หมายถึงบุคคลที่มีประสบการณ์และรู้จักควบคุมสถานการณ์ มีวิธีการต่างๆ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และจะกระทำระหว่างกันภายใต้สถานการณ์ต่างๆ สถานการณ์ หมายถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่ผู้กระทำรู้จักและมีอิทธิพลต่อการเลือกจุดมุ่งหมายและการดำเนินการต่างๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นๆ จุดมุ่งหมาย หมายถึงเป้าหมายที่ผู้กระทำมุ่งประสงค์วิธีการ หมายถึงวิธีการต่างๆ ที่ผู้กระทำจะเลือกใช้เพื่อบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากโครงสร้างทางสังคม แนวคิดของผู้กระทำ หมายถึงค่านิยม บรรทัดฐานและความคิดอื่นๆ ที่ผู้กระทำได้รับอิทธิพลซึ่งเป็นแนวทางที่ผู้กระทำดำเนินการต่างๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายภายใต้สถานการณ์นั้น ซึ่งทั้งหมดนี้ Parson เรียกว่า Unit Act สังคมจะประกอบด้วย Unit Act แต่ละอัน แต่ถ้ากระทำจนเป็นแบบแผนสืบทอดกันเป็นแนวปฏิบัติของสมาชิกในสังคมจะเรียกว่า สถาบัน ซึ่งในเรื่องของบทบาท Parson กล่าวว่า การที่บุคคลมีบทบาทหรือแสดงบทบาทต่างๆ นั้นเนื่องมาจากบรรทัดฐานที่เกิดจากการปรับตัวของผู้กระทำต่อคนอื่น และบรรทัดฐานเหล่านี้ถูกจำกัดภายใต้แบบแผนวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีค่านิยมและความเชื่อทางวัฒนธรรม ซึ่งแทรกซึมอยู่ในบุคลิกภาพของบุคคลที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และเป็นระยะเวลาานพอสมควร ที่เรียกว่า Unit Act ดังนั้น ตามแนวคิดของ Parson การกระทำของบุคคลในสังคมจะต้องมีลักษณะสมัครใจ ซึ่งผู้กระทำจะต้องมีความเชื่อ ค่านิยมที่เป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายนั้น นอกจากนี้เงื่อนไขของสถานการณ์ต่างๆ ยังเป็นตัวชี้ให้เห็นพฤติกรรมบทบาทและสถานภาพของบุคคลต่างๆ ที่กระทำต่อกัน

2. แนวคิดเชิงปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับแนวคิดเชิงโครงสร้างคือพิจารณาว่าบทบาทเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นหรือจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม บทบาทตามแนวนี้จึงมีลักษณะไม่ตายตัวหรือถูกกำหนดไว้ก่อนจากโครงสร้างทางสังคม แต่บทบาทจะถูกพิจารณาว่า เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดรูปองค์กร หรือการก่อโครงสร้างของสถานการณ์ทางสังคมนอกจากนี้ความหมายของบทบาทหนึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้ผ่านกระบวนการของการตีความภายใต้สถานการณ์แห่งการปฏิสัมพันธ์

Ralph Linton (อ้างถึงใน นูจรี เกตุปราชญ์, 2544: 10) เป็นนักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียง เขากล่าวว่า “ตำแหน่ง สถานภาพ เป็นผู้กำหนดบทบาท ผู้ที่มีตำแหน่งจะปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาทหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น บุคลิกภาพของผู้สวมบทบาท ลักษณะของสังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมนั้นด้วย”

Mintzberg (1996: 80-81) ได้แบ่งทฤษฎีบทบาทเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มบทบาทด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และกลุ่มบทบาทการตัดสินใจ

1. บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) ได้แก่ บทบาทของความเป็นหัวหน้าในเชิงสัญลักษณ์ (Figurehead Role) เช่น ประธานในงานพิธีการต่างๆ บทบาทการแสดงออกในฐานะผู้นำ (leader) ได้แก่ การจ้ำจวน การอบรม การกระตุ้นจิตใจ และการรักษาระเบียบวินัยของผู้ใต้บังคับบัญชา ส่วนบทบาทสุดท้าย คือ บทบาทการประสานงานในกลุ่ม (Liaison Role) ได้แก่ การกระทำกิจกรรมซึ่งต้องสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มที่อยู่ภายใน และภายนอกองค์กร เช่น ผู้จัดการฝ่ายการตลาดขอข้อมูลด้านกำลังคนจากผู้จัดการฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล ถือเป็น การติดต่อประสานงานกันภายในองค์กรแต่หากผู้จัดการฝ่ายการตลาดติดต่อสื่อสารกับพนักงานของบริษัทอื่นก็ถือเป็น การประสานงานกันนอกองค์กร การ เป็นต้น

2. บทบาทด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Information Roles) ผู้บริหารมีหน้าที่หรือบทบาทในการรับและเก็บรวบรวมข่าวสารจากใน และนอกองค์กรของตน กระทำได้โดยการอ่านวารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แล้วนำมาพูดคุยกับผู้บริหารคนอื่นๆ เช่น องค์กรคู่แข่งชั้นมีการวางแผนอะไรในช่วงนี้ รัฐออกกฎหมายใหม่มีผลกระทบต่อบริษัทหรือไม่ เป็นต้น มินต์ซเบิร์ก (Mintzberg, 1996) เรียกบทบาทนี้ว่า บทบาทการตรวจสอบ (Monitor Role) ส่วนบทบาทแพร่กระจายข่าวสาร (Disseminator Role) ก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งของผู้บริหารในการดำรงตน

3. บทบาทการตัดสินใจ (Decisional Roles) มินต์ซเบิร์ก (Mintzberg) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารในด้านนี้ไว้ 4 ประการ คือ บทบาทในฐานะผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือ ผู้ดูแลโครงการใหม่ๆ ที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น บทบาทของผู้จัดการความวุ่นวายหรือปัญหาต่างๆ (Disturbance Handles) ที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นอยู่นอกเหนือความคาดหมาย (Unforeseen Problems) บทบาทของผู้จัดสรรทรัพยากร (Resource Allocators) ในการรับผิดชอบกระจายทรัพยากร คน สิ่งของและเงินไปตามส่วนต่างๆขององค์กรและสุดท้าย คือ บทบาทของผู้เจรจาต่อรอง (Negotiators)

Broom & Selnick (1997: 34-35) ได้อธิบายถึงคำว่า "บทบาท ไว้ดังนี้

1. บทบาทที่กำหนดไว้หรือบทบาทในอุดมคติ (Socially Prescribed or Ideal Role) เป็นบทบาทตามอุดมคติที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่ง

2. บทบาทที่ควรกระทำ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่แต่ละบุคคลเชื่อว่า ควรจะกระทำหน้าที่ของตำแหน่ง โดยอาจจะไม่ตรงกับบทบาทในอุดมคติทุกประการ และอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

3. บทบาทที่กระทำจริง (Performed Role) เป็นบทบาทที่บุคคลได้กระทำไปจริง ตามความเชื่อความคาดหวัง ตลอดจนความกดดัน และโอกาสที่จะกระทำในแต่ละสังคม ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

Allport (1973: 181-184) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของบุคคลว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role Expectation) คือ บทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยกลุ่มสังคมและโดยสภาพที่บุคคลนั้นๆ ครองอยู่

2. การรับรู้บทบาท (Role Conception) คือ การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่า ควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ ตามการรับรู้ นั้นซึ่งเกี่ยวข้องของสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั่นเอง โดยการรับรู้ในบทบาทและ ความต้องการของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น

3. การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role Acceptation) จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความสอดคล้องของบทบาทตามความคาดหวังของสังคม และบทบาทที่ตนรับอยู่ การยอมรับบทบาทเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในบทบาท และการสื่อสารระหว่างสังคมและบุคคลนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าบุคคลอาจไม่ได้ยินดียอมรับบทบาทเสมอไป แม้ว่าจะได้รับการคัดเลือกจากสังคมให้รับตำแหน่ง และมีบทบาทหน้าที่ที่ปฏิบัติตาม เพราะถ้าหากบทบาทที่ได้รับนั้นทำให้ได้รับผลเสียหายหรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการ (role conflict) หรือค่านิยมของบุคคลนั้น ผู้ครองตำแหน่งอยู่ก็พยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้นไม่ยอมรับบทบาทนั้นๆ

4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance) เป็นบทบาทที่เจ้าของสภาพแสดงจริง (Actual Role) ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวัง หรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้ และตามความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลใดจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้เพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทนั้นๆ ของบุคคลที่ครองตำแหน่งนั้นอยู่ เนื่องจากความสอดคล้องกับบทบาทตามความคาดหวังของสังคมและการรับรู้บทบาทของตนเอง

ธนารัตน์ เทพโยธิน (2544: 10) ได้รวบรวมทฤษฎีบทบาทและได้อธิบายโดยสรุปไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีของลินตัน (Linton) ลินตัน ได้กล่าวว่า สภาพภาพหรือตำแหน่งเป็นตัวกำหนดบทบาทให้แก่ บุคคล สภาพภาพเป็นนามธรรม หมายถึง ฐานะหรือตำแหน่ง ดังนั้นเมื่อกำหนดตำแหน่งใดขึ้นก็จำเป็นจะต้องมีบทบาทหรือภาระหน้าที่กำกับตำแหน่งนั้นไว้เสมอ

2. ทฤษฎีของสกอต (Scott) ได้กล่าวถึง บทบาทไว้ 5 ประการดังนี้

2.1 บทบาทเป็นความคาดหวังที่เกิดขึ้นในตำแหน่งต่างๆ มิได้เกี่ยวข้องกับหรือมุ่งไปที่ตัวบุคคล

2.2 บทบาทมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงาน บทบาทในองค์การเป็นพฤติกรรมที่ถูกคาดหวังให้ปฏิบัติงานหนึ่งๆ

2.3 บทบาทนั้นยากที่จะกำหนดชี้เฉพาะลงไปได้อย่างชัดเจน

2.4 บทบาทจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2.5 บทบาทกับงานไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกันในงานหนึ่งๆ บุคคลอาจมีหลายบทบาทได้จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทและสถานภาพเป็นสิ่งที่ควบคู่กัน นั่นคือสถานภาพจะกำหนดว่าบุคคลนั้นๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ส่วนบทบาทเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่สังคมได้กำหนดไว้ ในแต่ละสถานภาพ การแสดงบทบาทจะสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมในสถานภาพหนึ่งๆ บุคคลอาจจะต้องแสดงบทบาทมากมายเมื่อบุคคลดำรงอยู่ในบทบาทใดบทบาทหนึ่งแล้ว จะต้องกระทำตามบทบาทของตนให้ดีที่สุด เพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ตัวเองและสร้างประโยชน์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

ตารางที่ 2.2 สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

นักวิชาการ	ทฤษฎีบทบาท
ภุชณิศ กันทิยะ (2555: 7-8)	ได้แบ่งทฤษฎีบทบาทไว้ 2 ประเภทคือ 1. แนวคิดเชิงโครงสร้าง มองว่าบทบาทกอรปขึ้นจากความเชื่อมโยงระหว่างชุดของความคาดหวัง สิทธิและหน้าที่เชิงบรรทัดฐานกับตำแหน่งหรือสถานภาพต่างๆ ในโครงสร้างทางสังคม 2. แนวคิดเชิงปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับแนวคิดเชิงโครงสร้างคือ พิจารณาว่าบทบาทเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นหรือจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม
Ralph Linton อังใน นุจรี เกตุปราชญ์ (2544: 10)	สถานภาพเป็นตัวกำหนดบทบาท การปฏิบัติตามบทบาทนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้สวมบทบาท และสิ่งแวดล้อม
Mintzberg (1996: 80-81)	แบ่งทฤษฎีบทบาทเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2. กลุ่มบทบาทด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และ 3. กลุ่มบทบาทการตัดสินใจ

ตารางที่ 2.2 สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท (ต่อ)

นักวิชาการ	ทฤษฎีบทบาท
Broom & Selnick (1997: 34-35)	ได้อธิบายถึงคำว่า “บทบาท” คือ 1. บทบาทที่กำหนดไว้หรือบทบาทในอุดมคติ (Socially Prescribed or Ideal Role) 2. บทบาทที่ควรกระทำ (Perceived Role) และ 3. บทบาทที่กระทำจริง (Performed Role)
Allport (1973: 181-184)	ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการแสดงบทบาทของบุคคลว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ 1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role Expectation) 2. การรับรู้บทบาท (Role Conception) 3. การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role Acceptation) และ 4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role Performance)
ธนารัตน์ เทพโยธิน (2544: 10)	ได้รวบรวมทฤษฎีบทบาท คือ 1. ทฤษฎีของลินตัน (Linton) และ 2. ทฤษฎีของสก็อต (Scott)
ผู้วิจัย (2560)	บทบาทและสถานภาพเป็นสิ่งที่ควบคู่กัน นั่นคือสถานภาพจะกำหนดว่าบุคคลนั้นๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ส่วนบทบาทเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่สังคมได้กำหนดไว้ ในแต่ละสถานภาพ

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

จากการทบทวนแนวคิดและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้นเป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากนโยบายของฝ่ายบริหารซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในอันที่จะจัดปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ เช่นนั้นนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงเป็นนโยบายซึ่งพบในรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ซึ่งพอรวบรวมได้ดังนี้

2.2.1 นโยบายของรัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

รัฐบาลในแต่ละสมัยมีนโยบายในการปราบปรามยาเสพติดและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ดังเอกสารต่อไปนี้ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560)

1) สมัยรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร มีนโยบาย แกลงเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2519 มุ่งเน้นจะป้องกันและปราบปรามการผลิต และการค้ายาเสพติดให้โทษ และแก้ไขบำบัดผู้ติดยาเสพติดดังกล่าวให้ได้ผลโดยด่วน

2) สมัยรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ มีนโยบาย (ครั้งที่ 1) แกลงเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2520 นโยบายเกี่ยวกับสังคมมุ่งเน้นจะเร่งรัดและดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ควบคู่กับการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติด แกลงเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2522 (ครั้งที่ 2) ว่าในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะป้องกันและปราบปราม การผลิต การค้า และการเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างจริงจัง ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จะปราบปรามโดยใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดและให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดให้มีการปลูกพืชทดแทน และการพัฒนาชาวไทยภูเขา ส่งเสริมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมทั้งการสงเคราะห์ผู้ติดยาเสพติด เพื่อมิให้เป็นภาระแก่สังคมต่อไป จะร่วมมือกับนานาประเทศในการควบคุม ป้องกัน และปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกวิถีทาง

3) สมัยรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ มีนโยบาย (ครั้งที่ 1) แกลงเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2523 มุ่งเน้นจะดำเนินการกวาดล้างแหล่งผลิตและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษโดยเด็ดขาด ฉับพลัน ส่วนทางด้านผู้ติดยาเสพติดจะให้การบำบัดรักษา และอบรมให้ตระหนักถึงภัยอันเกิดจากยาเสพติด แกลงเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 (ครั้งที่ 2) ว่าจะดำเนินการกวาดล้างแหล่งผลิตและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษโดยเด็ดขาด ฉับพลัน ส่วนทางด้านผู้ติดยาเสพติดจะให้การบำบัดรักษาและอบรม ให้ตระหนักถึงภัยอันเกิดจากยาเสพติด และแกลงเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2527 อนึ่งปัญหาการผลิตและการค้ายาเสพติดยังเป็นปัญหาสำคัญ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะดำเนินการป้องกันและปราบปรามต่อไปอย่างจริงจังและเด็ดขาด ในขณะเดียวกันในด้านการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด รัฐบาลจะร่วมมือกับภาคเอกชนโดยขยายบริการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เคราะห์ร้าย เหล่านั้นกลับตนเป็นพลเมืองดี และเป็นกำลังของชาติสืบไป

4) สมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มีนโยบาย (ครั้งที่ 1) แกลงเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2531 มุ่งเน้นความสงบเรียบร้อยในสังคมรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติดโดยเด็ดขาด แกลงเมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2534 (ครั้งที่ 2) ...ความสงบเรียบร้อยในสังคม รัฐบาลจะป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาด โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการทำลายแหล่งผลิตยาเสพติด และขอความร่วมมือจากประเทศที่มีผู้ขายยาเสพติดสูง ให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ขณะเดียวกันจะเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเยาวชนให้ตระหนักถึงโทษของยาเสพติด ทั้งในและนอกสถานศึกษา ทั้งจะให้มีการจัดหลักสูตรการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไปด้วย

5) สมัยรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน มีนโยบาย แกลงเมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2534 มุ่งเน้นนโยบายสังคมเร่งรัดการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลโดยเร็วที่สุด โดยใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอย่างเต็มที่ในการปราบปรามการผลิต การค้าและการบริโภคยาเสพติด

ปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง รวมทั้งการร่วมมือกับสหประชาชาติและมิตรประเทศอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้จะดำเนินการกวดขันการใช้ยากระตุ้นประสาทอย่างเข้มงวดและเร่งปราบปรามจับกุมผู้ผลิตและผู้ขายที่ผิดกฎหมายอย่างเด็ดขาด

6) สมัยรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา มีนโยบายแถลงเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 มุ่งเน้นนโยบายการเมืองและการบริหาร การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจัง ด้วยการสนับสนุนปัจจัยการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ขยายงานด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ให้ความรู้ประชาชนและองค์กรประชาชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มอาสาสมัคร และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งเร่งรัดปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติด ตลอดจนแหล่งอบายมุขอันเป็นสาเหตุของการก่ออาชญากรรมอย่างเด็ดขาด นโยบายสังคม นโยบายด้านสาธารณสุขส่งเสริมโครงการภาครัฐและภาคเอกชนที่มุ่งบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เพื่อให้คนเหล่านั้นกลับมาเป็นกำลังของชาติต่อไป

7) สมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มีนโยบายแถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2539 มุ่งเน้นนโยบายด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภทอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตและการค้ายาเสพติด ยาบ้าและสารออกฤทธิ์ต่อประสาทอื่น รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงมหันตภัยและโทษของสิ่งดังกล่าว

8) สมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย มีนโยบายแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 20-21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 มีนโยบายเร่งด่วนการเสริมสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ การบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจ การบรรเทาปัญหาด้านสังคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถอำนวยความสะดวกยุติธรรมและดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การค้ายาเสพติดและการลดจำนวนแรงงานต่างชาตินที่ผิดกฎหมาย

9) สมัยรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร มีนโยบายแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 มุ่งเน้นนโยบายเร่งด่วนเร่งจัดตั้งสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติดควบคู่ไปกับการปราบปรามและป้องกัน นโยบายเสริมสร้างสังคมเข้มแข็งรัฐบาลจะพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจและสติปัญญา รวมทั้งเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมคุณภาพ สังคมคุณธรรมและสังคมที่สมดุลง ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรัฐบาลจะเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายใต้ นโยบายระยะเร่งด่วน โดยหลักการป้องกันนำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษา ผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษโดยเด็ดขาด ดังนี้

(1) เข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายและสร้างกระบวนการพิเศษ เพื่อควบคุมและปราบปรามผู้ค้าและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตและการค้ายาเสพติดอย่างเด็ดขาด รวดเร็วและเป็นธรรม พร้อมทั้งแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มบทลงโทษสูงสุดกับข้าราชการการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องและให้รางวัลและการคุ้มครองเป็นพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด

(2) ควบคุมการนำเข้าสารเคมีที่อาจนำไปสู่การผลิตยาเสพติดอย่างเข้มงวดและเสริมสร้างกลไกของภาครัฐและมาตรการทางกฎหมายให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการผลิตยาเสพติด

(3) สร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและนานาชาติ เพื่อควบคุมและกำจัดแหล่งผลิตและเครือข่ายการจำหน่ายยาเสพติดข้ามชาติ

(4) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ารับการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติดโดยให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพได้ทันที โดยไม่มีความผิดทางกฎหมาย พร้อมทั้งนี้รัฐบาลจะจัดให้มีระบบการบริการบำบัดการฟื้นฟู การฝึกอบรมด้านอาชีพและการปรับสภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เสพยาเสพติดอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสพยาสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

ด้านครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างครอบครัวให้อบอุ่นและเข้มแข็ง เป็นหน่วยพื้นฐานในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและเป็นภูมิคุ้มกันจากปัญหาสังคมแก่สมาชิกทุกวัยในครอบครัว

นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐสนับสนุนกองทัพในการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการองค์กรและประชาชน เพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้การสนับสนุนการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

10) สมัยรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา (หัวหน้า คสช.) (กลุ่มบริหารงาน 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560) มีแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 ความเป็นมาวันที่ 8 ตุลาคม 2557 พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้เป็นประธานในการประชุมการบูรณาการแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในช่วงระยะเวลา 4 เดือน (ตั้งแต่ 22 พฤษภาคม-30 กันยายน 2557) และให้ความเห็นชอบร่างแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558 ซึ่งจะประกาศใช้ในปีงบประมาณ 2558 (ตุลาคม 2557-กันยายน 2558) พร้อมเปิดปฏิบัติการจัดการปัญหายาเสพติดในระยะเร่งด่วน 3 เดือน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมฯ 27 หน่วยงาน เช่น กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติกระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ ณ ห้องประชุม

ซิดชัย วรรณสถิต ชั้น 3 อาคาร 2 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยแผนการจัดการปัญหา ยาเสพติดดังกล่าวให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานเชิงรุกทั้งในด้านความร่วมมือภายนอกประเทศ การป้องกันในกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ การแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติดให้ครบวงจร สร้างมาตรฐานการบำบัดรักษาสกัดกั้นยาเสพติดแบบบูรณาการทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้า ยาเสพติดด้วยการตัดวงจรทางการเงินปราบปรามเครือข่ายนักค้ายาเสพติด และการแพร่ระบาดในเรือนจำ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างแท้จริง และประกอบไปด้วย 6 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ 2) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด 3) ยุทธศาสตร์การแก้ไขผู้เสพยาเสพติด 4) ยุทธศาสตร์การป้องกันบุคคลที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 5) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และ 6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแบบบูรณาการและทั้งนี้เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนฯ ปี 2558 คือ

- 1) การลดปริมาณยาเสพติดนอกประเทศ โดยเน้นมาตรการเชิงรุก ในเรื่องการข่าวที่ชัดเจน มีปฏิบัติการทางการทหาร มีการกำหนดเป้าหมายการสืบสวนร่วมกัน
- 2) การลดกลุ่มการค้าระดับต่างๆ โดยการทำลายโครงสร้างการค้าอิทธิพลเส้นทางการเงินของกลุ่มตามแนวชายแดน โดยบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้เป็นยุทธการร่วม รวมถึงการเสนอให้มีการจัดกำลังแบบ Task Force โดยเฉพาะงานทางด้านทรัพย์สิน
- 3) การลดแรงงานยาเสพติดรายใหม่ โดยการณรงค์ป้องกันสร้างภูมิคุ้มกัน
- 4) การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติด โดยการพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาทุกระบบให้ครอบคลุมทุกด้านสร้างความพร้อมและพัฒนาระบบติดตาม ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด โดยพัฒนาการติดตามอย่างเหมาะสมกับบุคคล
- 5) การแก้ไขปัญหในพื้นที่พิเศษ 3 พื้นที่ คือ จังหวัดชายแดนเหนือ โดยการจัดกลไกเบ็ดเสร็จ เพื่อทำลายโครงสร้างการค้าชายแดนและตัดเส้นทางการเงินพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการจัดกลไกแบบบูรณาการส่วนกลางและท้องถิ่น ตามแนวทางของ HIDTA และพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ โดยการบูรณาการกับพื้นที่ปัญหาความมั่นคง โดยกลไกของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรภาค 4 ส่วนหน้า
- 6) การสร้างเอกภาพและบูรณาการแผนทุกระดับทั้งระบบต่อมาเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2557 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทำเนียบรัฐบาล นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ครั้งที่ 1/2557 ที่มีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดการบูรณาการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เป็นเอกภาพครบวงจร เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปี 2558 รวม 6 ยุทธศาสตร์

ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด 2) ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 3) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด 4) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ 5) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และ 6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ โดยมีกลไกการบริหารจัดการ ดังนี้

1. กลไกในระดับนโยบาย มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายมาตรการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาพรวม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ

2. กลไกอำนวยการ มีศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการ ป.ป.ส. ไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลสำเร็จ

3. กลไกระดับภารกิจมีศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวง/หน่วยงานทำหน้าที่ในการอำนวยการแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในภารกิจและบทบาทที่รับผิดชอบ

4. กลไกระดับพื้นที่ มีศูนย์อำนวยการและศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดและอำเภอทำหน้าที่ในการอำนวยการและปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในจังหวัดและอำเภอ

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปความได้ว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นปัญหาในระดับนโยบายที่มีรัฐบาลทำหน้าที่ในระดับนโยบายและมีหน่วยงานต่างๆ ที่ทำหน้าที่อำนวยการและปฏิบัติการสนองนโยบายของรัฐบาลในทุกยุคทุกสมัย แต่หน่วยงานที่รับผิดชอบอำนวยการและปฏิบัตินั้นย่อมมีมากมายหลายหน่วยงานตามความจำเป็นมากขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้านยาเสพติดในแต่ละสมัยของรัฐบาลที่มีความรุนแรงและแพร่ระบาดไม่เท่ากันตามสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

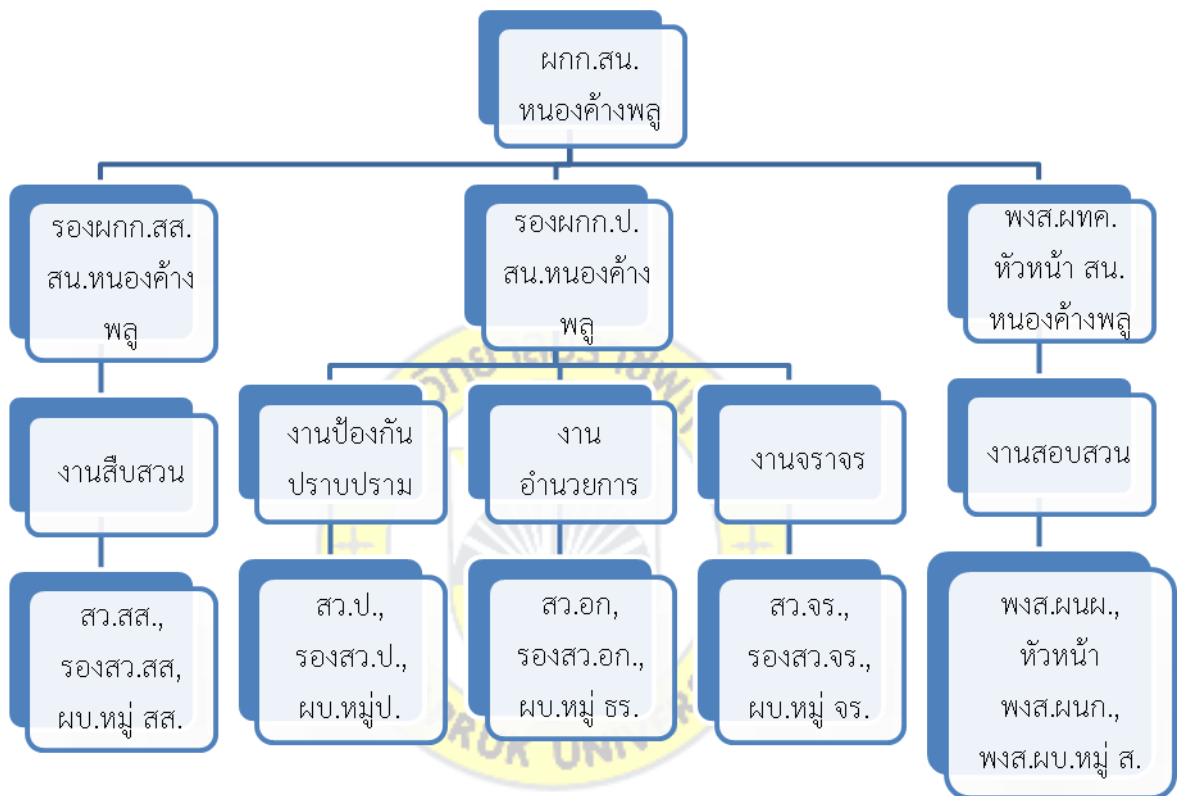
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร

2.3.1 ประวัติหน่วยงาน

สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดหน่วยงาน เขตอำนวยการรับผิดชอบและเขตพื้นที่ปกครองของหน่วยงานราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2539 ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2539 โดยให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 60 วันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงนับได้ว่าสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เปิดบริการประชาชนตั้งแต่วันที่ 2 สิงหาคม 2539 เป็นต้นมาโดยแยกพื้นที่บางส่วนของสถานีตำรวจนครบาลหนองแขมออกมา เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อราชการ อีกทั้งการแบ่ง

พื้นที่ดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ได้
ทั่วถึง (สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู, 2560: ออนไลน์)

2.3.2 โครงสร้างสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู (สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู, 2560: ออนไลน์)

แผนภาพที่ 2.1 โครงสร้างสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการหลายท่านได้แสดงแนวคิดไว้ดังนี้

2.4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

บัณฑิตดา จินดาทอง (2555: ง) ได้ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบคือ 1. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม 2. การจัดการความรู้ 3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4. สำนึกและความรับผิดชอบ 5. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต และ 2. แนวทางในการดำเนินการตามกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแนวโน้มที่มีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมาก

ที่สุดในภาพรวมคือ สำนักความรับผิดชอบ รองลงมาคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วม และมีโอกาสเป็นไปได้ในระดับมากทั้ง 3 ด้านคือ การจัดการความรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวคิดในเรื่องการมีส่วนร่วมทุก กิจกรรมว่า การที่หาบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมต้องคัดกรองบุคคลที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ในระหว่างการดำเนินงาน

วรรณชัย สุขเจริญ (2557: ก) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.20) พิจารณารายด้านประกอบด้วย 5 ด้าน ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐานอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ สายงาน สถานภาพสมรส ระยะเวลา และการปฏิบัติงานพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธร เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ

อัมพร ภูแก้ว (2556: ง) ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามลำดับและด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีส่วนร่วมเป็นอันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศต่างกันมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยและเมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

กฤษฎา นาคประสิทธิ์ (2557: ข-ค) ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1. การมีส่วนร่วมในการค้น/สาเหตุและการวางแผนดำเนินกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมจัดทำแผนงาน/โครงการในการป้องกันปัญหายาเสพติด คนในชุมชนร่วมวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหายาเสพติดในชุมชน และเสนอปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือน้อยที่สุด เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงปัจจัยด้านอายุที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. การมีส่วนร่วมในการลงทุน และการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมให้คำแนะนำปรึกษาผู้ปกครอง/เยาวชนที่ติดสืวเสพติดและการมีส่วนร่วมผลักดันแหล่งมั่วสุ่มสิ่งเสพติดออกจากชุมชนมีการให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของรัฐตามสื่อต่างๆ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยด้านเพศประชากรทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยด้านอายุมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านสถานภาพ ระดับการศึกษา และด้านอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เจริญ แฉกพิมาย และปนัดดา ศรีธนะสาร (2555: ก-ข) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยได้รับความรู้จากสื่อ 3 ลำดับที่มากที่สุด คือ สื่อวิทยุ/ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ และรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) กัญชา และใบกระท่อม โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่แน่ใจว่าชุมชนที่พักอาศัยอยู่มีการระบาดของยาเสพติด แต่มีความเห็นว่ายาเสพติดที่ระบาดในชุมชนที่พักอาศัยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) กัญชาและใบกระท่อม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่เคยถูกชักชวน ให้ลองยาเสพติด และไม่ทราบว่าเพื่อนบางคนติดยาเสพติดโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งที่รู้ว่า เพื่อนบางคนเสพยาเสพติด และทราบว่า การสูดดมเป็นวิธีการเสพยาที่เพื่อนใช้กันมากที่สุด และมีสาเหตุของการเสพยาเสพติดมากที่สุด คืออยากลอง และมีความเห็นว่ายาเสพติดจะช่วยในเรื่อง ประสิทธิภาพในการเรียนหนังสือ เป็นเรื่องที่ไม่จริง โดยมีความเห็นว่ายาเสพติดมีผลกระทบต่อตนเองมากที่สุด และในชุมชนที่พักอาศัยอยู่ในหน่วยงานราชการเข้าไปให้ความรู้และเข้าไปตรวจจับเรื่องยาเสพติด 2. ผลการวิจัยที่ เกี่ยวกับ

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุดคือ นักศึกษาสามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติดถึงแม้สถานที่อาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตาม ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมาก ในทุกเรื่อง โดยเรื่องที่มากที่สุด 5 ลำดับ คือ ครอบครัว ญาติ พี่น้องของนักศึกษาจะเสียใจและ รับผิดชอบหากพบว่านักศึกษาเสพยาเสพติดรองลงมาคือ นักศึกษาจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อหายาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติด นักศึกษากลัวว่าหากเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา นักศึกษามีการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลอง เสพยาเสพติดทุกชนิดและนักศึกษามีความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดเป็นอย่างดีจึงไม่เกี่ยวข้องหรือเสพยาเสพติด

สถิตย สังขประไพ. (2553: 97-104). ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 36-50 ปี มีตำแหน่งเป็น ผู้จัดการ/เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ มีระยะเวลาทำงาน 6-10 ปี สถานประกอบการมีอายุ 6-10 ปี ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทและเป็นสถานประกอบการประเภทหอพัก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติด ในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสารและการรับทราบข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามยา เสพติดของภาครัฐ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดใน สถานประกอบการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากและผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานมีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างกัน สถานประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพักและอาคารชุดแตกต่างกัน

ชรุจน์ รูปเทวินทร์ (2548: 4-5) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แม้เป็นองค์อิสระตามรัฐธรรมนูญแต่ก็เป็นอิสระเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ เมื่อต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐ ทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อยู่ในความหมายของคำว่าหน่วยงานของรัฐที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลการสอบสวน นอกจากจะต้องคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานผู้ให้ข้อมูลแล้ว

กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะต้องเป็นไปด้วยความชอบธรรมทุกขั้นตอนด้วย

อุทัย เอี่ยมศรี (ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของพนักงานภาครัฐ และประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล กรณีศึกษาอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 70.4) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี (ร้อยละ 30.6) ระดับการศึกษามัธยมศึกษา-ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด (ร้อยละ 49.0) และส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 42.7) (2) ระดับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเสพติดของพนักงานภาครัฐและประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง (3) ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.002 โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด (Mean=3.30) (4) ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด (Mean=2.41) (5) จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03 และพบว่าเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด (Mean=3.30) (6) จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดมากที่สุด (Mean=2.41)

ศิวพร แพทย์ขิม (2556) ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ปีการศึกษา 2556” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง 2. เจตคติเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดอยู่ในระดับดีและ 3. ทักษะการป้องกันการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับดี

สมพงษ์ บุหระ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางในการป้องกันปัญหาหยาบ้าในชุมชนสำหรับกรุงเทพมหานคร : ศึกษาจากความคิดเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลสำเหร่” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. ลักษณะทั่วไปของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-39 ปี สมรสแล้ว ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,001- 10,000 บาท ไม่เคยมีประสบการณ์ในการป้องกันปราบปรามยาบ้ามาก่อน 2. บทบาทการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและปัญหาหยาบ้าของคณะกรรมการ โดยรวม พบว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นพยานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในชั้นศาล ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาบ้า 3. คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหายาบ้าในชุมชน โดยส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคภายในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับสภาพไฟฟ้า แสงสว่าง ทางเดินเท้าและรถยนต์

สมฤดี สุขอุดม. (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การสร้างพลังชุมชนในการควบคุมและป้องกันการใช้อาเมเฟตามีนในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังเข้าร่วมโครงการสร้างพลัง ผู้นำชุมชนมีการรับรู้ ความรุนแรงและการรับรู้โอกาสเสี่ยงการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนในชุมชน การรับรู้บทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนและมีความภาคภูมิใจตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนในชุมชนและมีความคาดหวังในความสามารถตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนในชุมชนมากกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผู้นำชุมชนยังสามารถวางแผนและดำเนินการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนในชุมชนได้ด้วยชุมชนเอง ผลการศึกษาสรุปได้ว่าโครงการสร้างพลังที่จัดขึ้น ส่งผลให้ผู้นำชุมชนเกิดพลังที่จะแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนของชุมชนด้วยชุมชนเองอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาอื่นๆ ของชุมชนต่อไป นอกจากนี้สามารถนำไปโครงการสร้างพลังไปประยุกต์ใช้เพื่อการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของอาเมเฟตามีนในชุมชนอื่นๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกันได้อีกด้วย

สยาม นรมาศย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 4” ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้สอบสวนสอบถามจำนวน 132 คน อายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 60.61 ระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 90.91 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ร้อยละ 90.91 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 60.61 และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน 1-5 ปี ร้อยละ 84.85, 2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ รวมทุก ด้าน พบว่ามีความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ อยู่ ในระดับมาก, 3. ปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา รวมทุกด้าน พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านขวัญและกำลังใจ มีปัญหาและอุปสรรค

อยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากและด้าน บริหารจัดการ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพกับปัญหาและอุปสรรคการจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา พบว่า ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา มีความสัมพันธ์ในทางลบกับด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการประจักษ์ในคุณค่าของตนเองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเนื้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้นเป็นที่เริ่มต้นด้วยพฤติกรรมของบุคคลทั่วไปที่อาจมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดโดยตนเอง จากนั้นจึงเป็นเรื่องของภาครัฐที่ต้องกำหนดนโยบายหรือกลยุทธ์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำงานบูรณาการร่วมกันจึงประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
บัณฑิตตา จินดาทอง (2555: ง)	องค์ประกอบของกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบคือ 1. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม 2. การจัดการความรู้ 3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 4. สำนักและความรับผิดชอบ 5. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
วรรณชัย สุขเจริญ (2557: ก)	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์อยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้าน ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐาน อยู่ใน

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
	ระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ
อัมพร ภูแก้ว (2556: ง)	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามลำดับ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีส่วนร่วมเป็นอันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อย
กฤษฎา นาคประสิทธิ์ (2557: ข-ค)	การมีส่วนร่วมในการค้น/สาเหตุและการวางแผนดำเนินกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมจัดทำแผนงาน/โครงการในการป้องกันปัญหาเสพติด คนในชุมชนร่วมวิเคราะห์ปัญหา/สาเหตุของปัญหาเสพติดในชุมชน และเสนอปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติด ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือน้อยที่สุด เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาและอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงปัจจัยด้านอายุที่มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
<p>เจริญ แฉกพิมาย และปนัดดา ศรีธรรสาร (2555: ก-ข)</p>	<p>ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยได้รับความรู้จากสื่อ 3 ลำดับที่มากที่สุด คือ สื่อวิทยุ/โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ และรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า (แอมเฟตามีน) กัญชาและใบกระท่อม ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุดคือ นักศึกษาสามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติดถึงแม้สถานที่อาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตาม ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง</p>
<p>สถิตย สังขประไพ. (2553)</p>	<p>ผู้ประกอบการสวนใหญ่ มีบทบาทและมีส่วนรวมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสาร และการรับทราบข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานมีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างกัน</p>

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
ชรุจน์ รูปเทวินทร์ (2548: 4-5)	<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แม้เป็นองค์อิสระตามรัฐธรรมนูญแต่ก็เป็นอิสระเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ เมื่อต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐ ทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อยู่ในความหมายของคำว่าหน่วยงานของรัฐ ที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลการสอบสวน นอกจากจะต้องคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานผู้ให้ข้อมูลแล้ว กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะต้องเป็นไปด้วยความชอบธรรมทุกขั้นตอนด้วย</p>
อุทัย เอี่ยมศรี (ออนไลน์)	<p>ระดับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาเสพติดของพนักงานภาครัฐและประชาชนต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.002 และผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000</p>

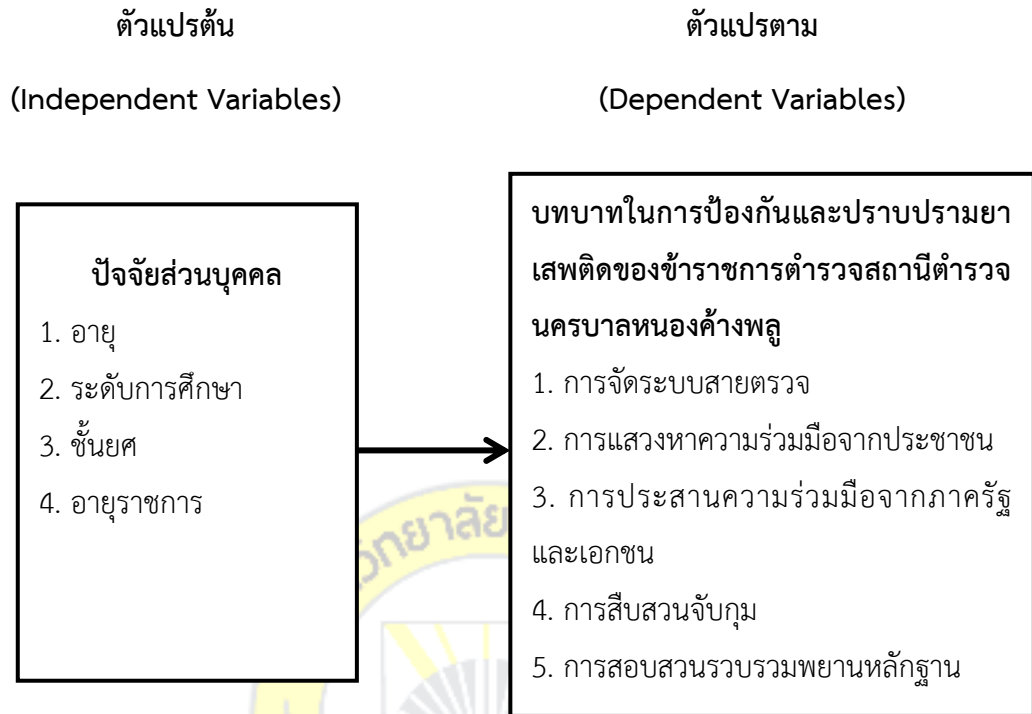
ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
ศิวพร แพทย์ฉิม (2556)	1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง 2. เจตคติเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับดีและ 3. ทักษะการป้องกันการเสพยาเสพติด อยู่ในระดับดี
สมพงษ์ บุหระ (2542)	1. ลักษณะทั่วไปของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไม่เคยมีประสบการณ์ในการป้องกันปราบปรามยาบ้ามาก่อน 2. บทบาทการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาบ้าของคณะกรรมการโดยรวม พบว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นพยานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในชั้นศาล ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาบ้า 3. คณะกรรมการฯ มีความคิดเห็นต่อแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหายาบ้าในชุมชน โดยส่วนใหญ่เห็นว่า ควรปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภคภายในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับสภาพไฟฟ้า แสงสว่าง ทางเดินเท้าและรถยนต์
สมฤดี สุขอุดม. (2544)	ภายหลังเข้าร่วมโครงการการสร้างพลังผู้นำชุมชนมีการรับรู้ความรุนแรงและการรับรู้โอกาสเสี่ยงการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในชุมชน การรับรู้บทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนและมีความภาคภูมิใจตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในชุมชนและมีความคาดหวังในความสามารถตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของแอมเฟตามีนในชุมชนมากกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ต่อ)

นักวิชาการ	สรุปผลการวิจัย
สยาม นรมาศย์ (2559)	<p>ความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ รวมทุกด้าน พบว่ามี ความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ อยู่ ในระดับมาก cJt. ปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตาม หมายจับในคดีอาญา พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านขวัญและกำลังใจ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ใน ระดับมาก ด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับ มากและด้านบริหารจัดการ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ใน ระดับมาก และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่ การงาน/อาชีพกับปัญหาและอุปสรรคการจับกุมตัวผู้ต้องหา ตามหมายจับในคดีอาญา พบว่าภาพรวมปัญหาและ อุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับใน คดีอาญา มีความสัมพันธ์ในทางลบกับด้านความมั่นคง ปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการ ประจักษ์ในคุณค่าของตนเองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับ ปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตาม หมายจับในคดีอาญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p>
ผู้วิจัย (2560)	<p>บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน้าที่ ของประชาชนทุกคน และเจ้าหน้าที่ทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน ที่ต้องทำหน้าที่บูรณาการร่วมกันทั้งด้านการ กำหนดนโยบาย และการปฏิบัติหน้าที่</p>

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร จำนวน 121 นาย (ข้อมูลข่าวสารท้องถิ่นงานป้องกันอาชญากรรม, สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู กองบังคับการตำรวจนครบาล 9, 2560)

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 4 ด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาอายุ ชั้นยศ และอายุราชการ

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (CheckList) หรือตรวจสอบรายการ โดยถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศและอายุราชการ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู 5 ด้าน คือ ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน

โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (สุวริย์ ศิริโกการภิรมย์, 2546: 140)

5	หมายถึง	มีบทบาทในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีบทบาทในระดับมาก
3	หมายถึง	มีบทบาทในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีบทบาทในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีบทบาทในระดับไม่เคย

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษาหลักการและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

3) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

4) สร้างเครื่องมือการวิจัย

5) นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

6) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

7) ปรับปรุงแก้ไข

8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

2) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ

3) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) ข้าราชการตำรวจฝ่ายอำนวยการ กองการต่างประเทศ จำนวน 30 นาย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (สิน พันธุ์พินิจ, 2547: 191) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .962

4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ถึง สारวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อแนะนำตัวชี้แจงพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดของคำถาม คำตอบในแบบสอบถามให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

3.5.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนด้วยตนเอง

3.5.4 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 121 ชุด คิดเป็น 100% จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

3.5.5 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องแล้ว ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) แบบสอบถาม

1.1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2) ความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ใช้สถิติการวิเคราะห์ คือค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จึงได้กำหนดเกณฑ์ของค่าเฉลี่ยของระดับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไว้ดังนี้ (สุวริย์ ศิริโกการภิมมย์, 2546: 140)

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 ถือว่ามีบทบาทในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 ถือว่ามีบทบาทในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 ถือว่ามีบทบาทในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 ถือว่ามีบทบาทในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 ถือว่ามีบทบาทในระดับน้อยที่สุด

1.3) การเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยจำแนก อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และอายุราชการ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปร 2 ตัวแปร และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปรขึ้นไป

1.4) ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยทำการรวบรวมจากแบบสอบถามแล้วจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์กับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.4 ข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษาอายุ ชั้นยศ และอายุราชการ มีรายละเอียดดังในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N = 121)		
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	56	46.3
21 – 30 ปี	32	26.4
31 – 40 ปี	20	16.5
41 ปีขึ้นไป	13	10.1
รวม	121	100

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N = 121)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
2. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	50	41.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย	67	55.40
ปริญญาตรี	4	3.30
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00
รวม	121	100.00
3. ชั้นยศ		
ชั้นประทวน	82	67.80
ชั้นสัญญาบัตร	39	32.20
รวม	121	100.00
4. อายุราชการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	30	24.80
5 - 10 ปี	45	37.20
11-15 ปี	27	22.30
16-20 ปี	13	10.70
21 ปีขึ้นไป	6	5.00
รวม	121	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 121 นาย พบว่า

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 56 นาย คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมาอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 32 นาย คิดเป็นร้อยละ 26.40 และมีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวน 13 นาย คิดเป็นร้อยละ 10.70

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 67 นาย คิดเป็นร้อยละ 55.40 รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 50 นาย คิดเป็นร้อยละ 41.30 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 4 นาย คิดเป็นร้อยละ 3.30

ชั้นยศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มียศชั้นประทวน จำนวน 82 นาย คิดเป็นร้อยละ 67.80 และ รองลงมา มีชั้นยศสัญญาบัตร จำนวน 39 นาย คิดเป็นร้อยละ 32.20

อายุราชการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุราชการ 5-10 ปี จำนวน 45 นาย คิดเป็นร้อยละ 37.20 รองลงมาคืออายุราชการ ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 30 นาย คิดเป็นร้อยละ 24.80 และมีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.2 ผลการวิเคราะห์บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ผลการวิเคราะห์บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดระบบสายตรวจ 2) ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน 3) ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน 4) ด้านการสืบสวนจับกุม และ 5) ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน โดยภาพรวมและรายด้าน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2 – 4.7

ตารางที่ 4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวม

(N = 121)

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาล หนองค้างพลู	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ	4.57	0.58	มาก
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	4.31	0.63	มาก
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและ เอกชน	4.34	0.61	มาก
4. ด้านการสืบสวนจับกุม	4.26	0.94	มาก
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	4.57	1.05	มาก
รวม	4.41	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อข้าราชการตำรวจ ด้านการจัดระบบสายตรวจ กับด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ($\mu =$

4.57) รองลงมาด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ($\mu = 4.34$) และด้านการสืบสวนจับกุมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 4.26$)

ตารางที่ 4.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการจัดระบบสายตรวจ**

(N = 121)

ด้านการจัดระบบสายตรวจ	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. ความพอเพียงจำนวนข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสายตรวจ	4.00	1.02	มาก
2. ข้าราชการตำรวจสนใจมาปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ	4.43	0.90	มาก
3. ข้าราชการตำรวจที่ทุ่มเทกับงานอย่างเต็มที่	4.30	0.86	มาก
4. มียานพาหนะและน้ำมันเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่	4.31	0.89	มาก
5. อาวุธปืน เครื่องกระสุน และเสื้อเกราะกันกระสุนเพียงพอต่อความต้องการ	4.29	0.92	มาก
รวม	4.27	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการจัดระบบสายตรวจ** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดในข้อ “ข้าราชการตำรวจสนใจมาปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ” ($\mu = 4.43$) รองลงมาในข้อ “มียานพาหนะและน้ำมันเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่” ($\mu = 4.06$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความพอเพียงจำนวนข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสายตรวจ” ($\mu = 4.00$)

ตารางที่ 4.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน**

(N = 121)

ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. การรณรงค์ปราบปรามยาเสพติดในชุมชนได้รับความช่วยเหลือจากผู้นำชุมชน	4.31	0.71	มาก
2. มีการแจกเบาะแสการกระทำผิดให้ตำรวจทราบ	4.23	0.85	มาก
3. เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ตำรวจจัดขึ้น/เข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม	4.23	0.78	มาก
4. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรวมในการทำงานของตำรวจ	4.52	0.75	มาก
5. ประชาชนช่วยเบาะเบาะเนตให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	4.32	0.81	มาก
รวม	4.31	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ “เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรวมในการทำงานของตำรวจ” ($\mu = 4.52$) รองลงมาในข้อ “ประชาชนช่วยเบาะเบาะเนตให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.32$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “มีการแจกเบาะแสการกระทำผิดให้ตำรวจทราบ” กับ ข้อ “เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตำรวจจัดขึ้น/เข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม” ($\mu = 4.23$)

ตารางที่ 4.5 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ
ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการประสานความร่วมมือ**
จากภาครัฐ และเอกชน

(N = 121)

ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. ความรวดเร็วในการตรวจสอบประวัติคนร้ายของกองทะเบียนประวัติอาชญากร	4.23	0.69	มาก
2. ความรวดเร็วในการตรวจสอบสารเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจวิทยาการ	4.16	0.88	มาก
3. ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดของสำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	4.47	0.70	มาก
4. ความร่วมมือของหน่วยงานด้านโทรศัพท์เกี่ยวกับการตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.42	0.70	มาก
5. การสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดจากองค์กรเอกชน	4.42	0.79	มาก
รวม	4.34	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อ “ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดของสำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.47$) รองลงมาในข้อ “ความร่วมมือของหน่วยงานด้านโทรศัพท์เกี่ยวกับการตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด” กับข้อ “การสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดจากองค์กรเอกชน” ($\mu = 4.42$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความรวดเร็วในการตรวจสอบสารเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจวิทยาการ” ($\mu = 4.16$)

ตารางที่ 4.6 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ
ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการสืบสวนจับกุม**

(N = 121)

ด้านการสืบสวนจับกุม	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ใช้ทำการล่อซื้อยาเสพติด	4.42	0.77	มาก
2. การจัดระบบเก็บข้อมูลที่ง่ายต่อการนำมาใช้วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว	4.37	1.08	มาก
3. จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด	4.21	1.23	มาก
4. ความชำนาญในการตรวจสอบเส้นทางการค้าเงินธุรกิจผิดกฎหมาย	4.18	1.05	มาก
5. ความรู้ในด้านยุทธวิธีการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	4.13	1.09	มาก
รวม	4.26	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการสืบสวนจับกุม** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อ “ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ใช้ทำการล่อซื้อยาเสพติด” ($\mu = 4.42$) รองลงมาในข้อ “การจัดระบบเก็บข้อมูลที่ง่ายต่อการนำมาใช้วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว” ($\mu = 4.37$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความรู้ในด้านยุทธวิธีการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ($\mu = 4.13$)

ตารางที่ 4.7 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ
ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการสอบสวนรวบรวม
พยานหลักฐาน**

(N = 121)

ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	ระดับบทบาท		
	μ	σ	แปลผล
1. ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่อง ประเภท และชนิดของยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	4.01	1.25	มาก
2. ความชัดเจนของมาตรการคุ้มครองพยานในคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.66	1.52	มาก
3. ความสามารถในการคุ้มครองพยานในคดียาเสพติด	3.38	1.55	มาก
4. อำนาจการรวบรวมพยานหลักฐานในการเข้าถึงพยานหลักฐาน	3.98	1.39	มาก
5. ความมุ่งมั่นในการรวบรวมพยานหลักฐาน	3.66	1.24	มาก
รวม	4.57	1.05	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู **ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.57$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดในข้อ “ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่อง ประเภท และชนิดของยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.01$) รองลงมาในข้อ “อำนาจการรวบรวมพยานหลักฐานในการเข้าถึงพยานหลักฐาน” ($\mu = 3.98$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความสามารถในการคุ้มครองพยานในคดียาเสพติด” ($\mu = 3.38$)

4.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐานบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ในทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และอายุราชการ ใช้สถิติ t-test .ในการทดสอบตัวแปร 2 ตัว และ F-test .ในการทดสอบตัวแปรที่มากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4.8-4.11

สมมติฐานที่ 1 ข้าราชการตำรวจที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามอายุ

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ข้าราชการตำรวจ	อายุ								F	Sig.
	ต่ำกว่า 20 ปี (56 นาย)		21-30 ปี (32 นาย)		31-40 ปี (20 นาย)		41 ปีขึ้นไป (13 นาย)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ	4.32	0.62	4.23	0.51	4.23	0.68	4.25	0.56	0.20	0.89
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	4.35	0.67	4.34	0.48	4.27	0.68	4.23	0.82	0.16	0.92
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน	4.34	0.67	4.42	0.37	4.26	0.67	4.32	0.81	0.31	0.82
4. ด้านการสืบสวนจับกุม	4.22	0.97	4.34	0.98	4.25	0.82	4.31	1.00	0.12	0.94
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	4.56	1.10	4.39	1.02	4.81	0.89	4.68	1.24	0.70	0.55
รวม	4.35	0.80	4.34	0.67	4.36	0.74	4.35	0.88	0.29	0.82

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามระดับการศึกษา

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ข้าราชการตำรวจ	ระดับการศึกษา						F	Sig.
	มัธยมศึกษา ตอนต้น (50 นาย)		มัธยมศึกษา ตอนต้น (67 นาย)		ปริญญาตรี ขึ้นไป (4 นาย)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ	4.19	0.62	4.33	0.58	4.30	0.38	0.89	0.41
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	4.31	0.73	4.30	0.57	4.75	0.50	0.95	0.39
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน	4.37	0.72	4.31	0.57	4.75	0.50	1.02	0.36
4. ด้านการสืบสวนจับกุม	4.29	0.94	4.21	0.96	4.75	0.50	0.64	0.58
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	4.72	1.05	4.39	1.04	4.70	0.60	0.85	0.26
รวม	4.37	0.81	4.30	0.74	4.65	0.49	0.87	0.40

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนอง ค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 3 ข้าราชการตำรวจที่มีชั้นยศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามชั้นยศ

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ข้าราชการตำรวจ	ชั้นยศ				F	Sig.
	ประทวน (82 นาย)		สัญญาบัตร (39 นาย)			
	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ	4.33	0.56	4.15	0.65	0.76	0.38
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	4.35	0.68	4.26	0.54	0.12	0.73
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน	4.35	0.65	4.34	0.54	0.02	0.88
4. ด้านการสืบสวนจับกุม	4.28	0.99	4.24	0.85	0.52	0.47
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	4.55	1.12	4.64	0.94	0.53	0.11
รวม	4.37	0.80	4.32	0.70	0.39	0.51

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีชั้นยศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 4 ข้าราชการตำรวจที่มีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลู แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลู จำแนกตามอายุราชการ

บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ	อายุราชการ										F	Sig.
	ต่ำกว่า 5 ปี (30 นาย)		5-10 ปี (45 นาย)		11-15-40 ปี (27 นาย)		16-20 ปี (13 นาย)		20 ปีขึ้นไป (6 นาย)			
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ	4.35	0.54	4.16	0.69	4.36	0.52	4.32	0.46	4.27	0.58	0.74	0.56
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน	4.37	0.65	4.26	0.80	4.41	0.45	4.29	0.40	4.20	0.42	0.33	0.86
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน	4.36	0.65	4.27	0.79	4.44	0.38	4.45	0.32	4.27	0.33	0.44	0.78
4. ด้านการสืบสวนจับกุม	4.12	1.02	4.30	0.95	4.27	0.86	4.25	1.07	4.73	0.43	0.56	0.69
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน	4.60	1.10	4.61	1.15	4.61	0.91	4.37	1.07	4.37	1.01	0.20	0.93
รวม	4.36	0.79	4.32	0.87	4.41	0.62	4.33	0.66	4.36	0.55	0.45	0.76

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลูที่มีอายุราชการต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองคายพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.12 สรุปสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติทดสอบ	ระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	อายุ	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	F-test	0.05	-	√
2	ระดับการศึกษา	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	F-test	0.05	-	√
3	ชั้นยศ	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	t-test	0.05	-	√
4	อายุราชการ	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	F-test	0.05	-	√

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการทดสอบข้าราชการตำรวจที่มี อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และ อายุราชการ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ

4.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ที่ได้จากคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยตารางแสดง ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ จำนวน และร้อยละ รายละเอียดดังที่ 4.13-4.14

ตารางที่ 4.13 ปัญหา อุปสรรค จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ลำดับที่	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
1	ยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานนั้น บางครั้งอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน	45	37.19
2	หน่วยงานที่ทำงานร่วมกันส่วนมากมักมีงานในหน้าที่มาก ทำให้การประสานเป็นไปไม่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร	34	28.09
3	การตรวจสอบเส้นทางการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายส่วนมากใช้ระยะเวลาานาน	40	33.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู มากที่สุด ในข้อ “ยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานนั้น บางครั้งอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน” มีจำนวน 45 นาย คิดเป็นร้อยละ 37.19 รองลงมา คือ “การตรวจสอบเส้นทางการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายส่วนมากใช้ระยะเวลาานาน” มีจำนวน 40 นาย คิดเป็นร้อยละ 33.05 และน้อยที่สุด คือ “หน่วยงานที่ทำงานร่วมกันส่วนมากมักมีงานในหน้าที่มาก ทำให้การประสานเป็นไปไม่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร” มีจำนวน 34 นาย คิดเป็นร้อยละ 28.09

ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะ จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ให้เจ้าพนักงานที่ใช้ยานพาหนะหมั่นตรวจ และบำรุงรักษาที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ	33	27.27
2	ควรสร้างช่องทางการติดต่อที่สะดวกรวดเร็ว และง่ายแก่การใช้งานของผู้ปฏิบัติงาน	26	21.48
3	ควรบูรณาการการสืบสวนกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในเรื่องสืบเสาะกระบวนการก่ออาชญากรรม	17	14.04

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู มากที่สุด ในข้อ “ให้เจ้าพนักงานที่ใช้ยานพาหนะหมั่นตรวจ และบำรุง รักษาที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ” มีจำนวน 33 นาย คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมา คือ “ควรสร้างช่องทางการติดต่อที่สะดวกรวดเร็ว และง่ายแก่การใช้งานของผู้ปฏิบัติงาน” มีจำนวน 26 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.48 และน้อยที่สุด คือ “ควรบูรณาการการสืบสวนกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในเรื่องสืบเสาะกระบวนการก่ออาชญากรรม” มีจำนวน 17 นาย คิดเป็นร้อยละ 14.04

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดจากข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูแล้ว เก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือทางการวิจัยคือ แบบสอบถามแล้วนำมาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล โดยใช้ประชากรทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยจำแนก อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ และอายุราชการ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปร 2 ตัวแปร และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปรขึ้นไป นำเสนอข้อมูลประกอบคำบรรยาย จากการวิจัยเรื่องนี้มีข้อค้นพบที่สามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” สามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 56 นาย คิดเป็นร้อยละ 46.30 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 67 นาย คิดเป็นร้อยละ 55.40 ยศชั้นประทวน จำนวน 82 นาย คิดเป็นร้อยละ 67.80 และมีอายุราชการ 5-10 ปี จำนวน 45 นาย คิดเป็นร้อยละ 37.20

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า

1) **ด้านการจัดระบบสายตรวจ** พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ “ข้าราชการตำรวจสนใจมาปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ” ($\mu = 4.43$) รองลงมาในข้อ “มียานพาหนะและน้ำมันเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่” ($\mu = 4.06$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความพอเพียงจำนวนข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสายตรวจ” ($\mu = 4.00$)

2) **ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน** พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ “เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรวมในการทำงานของตำรวจ” ($\mu = 4.52$) รองลงมาในข้อ “ประชาชนช่วยเบาะหนุเปนต์ใหญ่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.32$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “มีการแจ้งเบาะแสการกระทำผิดให้ตำรวจทราบ” กับข้อ “เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ตำรวจจัดขึ้น/เข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม” ($\mu = 4.23$)

3) **ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน** พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุดข้อ “ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดของสำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.47$) รองลงมาในข้อ “ความร่วมมือของหน่วยงานด้านโทรศัพท์เกี่ยวกับการตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด” กับข้อ “การสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดจากองค์กรเอกชน” ($\mu = 4.42$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความรวดเร็วในการตรวจสอบสารเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจวิชาการ” ($\mu = 4.16$)

4) **ด้านการสืบสวนจับกุม** พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทใน

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อ “ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ใช้ทำการต่อสู้ยาเสพติด” ($\mu = 4.42$) รองลงมาในข้อ “การจัดระบบเก็บข้อมูลที่ง่ายต่อการนำมาใช้วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว” ($\mu = 4.37$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความรู้ในด้านยุทธวิธีการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ($\mu = 4.13$)

5) ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน พบว่าข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.57$) และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อ “ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่อง ประเภท และชนิดของยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ($\mu = 4.01$) รองลงมาในข้อ “อำนาจการรวบรวมพยานหลักฐานในการเข้าถึงพยานหลักฐาน” ($\mu = 3.98$) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดในข้อ “ความสามารถในการคุ้มครองพยานในคดียาเสพติด” ($\mu = 3.38$)

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ข้าราชการตำรวจที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการ

ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 3 ข้าราชการตำรวจที่มีชั้นยศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีชั้นยศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 4 ข้าราชการตำรวจที่มีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู แตกต่างกัน พบว่า ข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลูที่มีอายุราชการต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้าราชการตำรวจ มีความคิดเห็นต่อบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

5.1.4 สรุปปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

ข้าราชการตำรวจมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู มากที่สุด ในข้อ “ยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานนั้น บางครั้งอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งาน” มีจำนวน 45 นาย คิดเป็นร้อยละ 37.19 รองลงมา คือ “การตรวจสอบเส้นทางการดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายส่วนมากใช้ระยะเวลาานาน” มีจำนวน 40 นาย คิดเป็นร้อยละ 33.05 และน้อยที่สุด คือ “หน่วยงานที่ทำงานร่วมกันส่วนมากมักมีงานในหน้าที่มาก ทำให้การประสานเป็นไปไม่ได้ไม่เท่าที่ควร” มีจำนวน 34 นาย คิดเป็นร้อยละ 28.09

ข้าราชการตำรวจมีความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู มากที่สุด ในข้อ “ให้เจ้าพนักงานที่ใช้ยานพาหนะหมั่นตรวจ และบำรุง รักษาที่ใช้อย่างสม่ำเสมอ” มีจำนวน 33 นาย คิดเป็นร้อยละ 27.27 รองลงมา คือ “ควรสร้างช่องทางการติดต่อที่สะดวกรวดเร็ว และง่ายแก่การใช้งานของผู้ปฏิบัติงาน” มีจำนวน 26 รูป

คิดเป็นร้อยละ 21.48 และน้อยที่สุด คือ “ควรบูรณาการการสืบสวนกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ในเรื่องสืบเสาะกระบวนการก่ออาชญากรรม” มีจำนวน 17 นาย คิดเป็นร้อยละ 14.04

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายตามความมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

5.2.1 บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดระบบสายตรวจ 2) ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน 3) ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน 4) ด้านการสืบสวนจับกุม และ 5) ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ด้านการจัดระบบสายตรวจ

ด้านการจัดระบบสายตรวจ จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อ “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **วรรณชัย สุขเจริญ (2557: ก)** ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.20) พิจารณารายด้านประกอบด้วย 5 ด้าน ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐาน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ สายงาน สถานภาพสมรส ระยะเวลา และการปฏิบัติงานพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธร เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ

2) ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน

ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อ “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **บรรจง สายวงศ์ (2557)** ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วน

ร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตตำบลสร้อย อำเภอวังซัน จังหวัดแพร่” ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลสร้อย อำเภอวังซัน จังหวัดแพร่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 36-50 ปีมากที่สุด ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ โดยประกอบอาชีพอยู่ในภาคเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 - 20,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ การมีส่วนร่วมโดยรวมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตตำบลสร้อย อำเภอวังซัน จังหวัดแพร่ อยู่ในระดับมาก ทั้งยังสอดคล้องผลการวิจัยของ **สมฤดี สุขอุดม.** (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การสร้างพลังชุมชนในการควบคุมและป้องกันการใช้ออมเฟตามีนในกิ่งอำเภอกะจันท์ จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสร้างพลัง ผู้นำชุมชนมีการรับรู้ ความรุนแรงและการรับรู้โอกาสเสี่ยงการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนในชุมชน การรับรู้บทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนและมีความภาคภูมิใจตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนในชุมชนและมีความคาดหวังในความสามารถตนเองในการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนในชุมชนมากกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผู้นำชุมชนยังสามารถวางแผนและดำเนินการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนในชุมชนได้ด้วยชุมชนเอง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า โปรแกรมการสร้างพลังที่จัดขึ้น ส่งผลให้ผู้นำชุมชนเกิดพลังที่จะแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนของชุมชนด้วย ชุมชนเองอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาอื่นๆ ของชุมชนต่อไป นอกจากนี้สามารถนำโปรแกรมการสร้างพลังไปประยุกต์ใช้เพื่อการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของอมเฟตามีนในชุมชนอื่นๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกันได้อีกด้วย

3) ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน

ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อ “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **สฤติย สังขประไพ.** (2553: 97-104). ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 36-50 ปี มีตำแหน่งเป็น ผู้จัดการ/เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ มีระยะเวลาทำงาน 6-10 ปี สถานประกอบการมีอายุ 6-10 ปี ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทและเป็นสถานประกอบการประเภทหอพัก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสารและการ

รับทราบข่าวสารในการ ป้องกันและปราบปรามยา เสพติดของภาครัฐ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติดใน สถานประกอบการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานมีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมแตกต่างกัน สถานประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน สถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์เกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก และอาคารชุดแตกต่างกัน ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ **อุทัย เอี่ยมศรี (ออนไลน์)** ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของพนักงานภาครัฐ และประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล กรณีศึกษาอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 70.4) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี (ร้อยละ 30.6) ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย-ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุด (ร้อยละ 49.0) และส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 42.7) (2) ระดับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของพนักงานภาครัฐและประชาชนต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง (3) ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.002 โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุด (Mean=3.30) (4) ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล แต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุด (Mean=2.41) (5) จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายา เสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03 และพบว่าเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุด (Mean=3.30) (6) จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่าเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมากที่สุด (Mean=2.41)

4) ด้านการสืบสวนจับกุม

ด้านการสืบสวนจับกุม จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อ “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **วรรณชัย สุขเจริญ (2557: ก)** ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทในการป้อง

กันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัยพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.20) พิจารณารายด้านประกอบด้วย 5 ด้าน ด้านการจัดระบบสายตรวจ ด้านการแสวงหาความร่วมมือ ด้านการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ด้านการสืบสวนจับกุม และด้านการสอบสวนรวบรวม พยานหลักฐาน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ชั้นยศ สายงาน สถานภาพสมรส ระยะเวลาและการปฏิบัติงานพบว่า บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกข้อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสยาม นรมาศย์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับใน คดีอาญา: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 4” ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 132 คน อายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 60.61 ระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 90.91 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ร้อยละ 90.91 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 60.61 และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน 1-5 ปี ร้อยละ 84.85, 2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ รวมทุก ด้าน พบว่ามีความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ อยู่ ในระดับมาก, 3. ปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา รวมทุกด้าน พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านขวัญและกำลังใจ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากและด้าน บริหารจัดการ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพกับปัญหาและอุปสรรคการจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา พบว่า ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา มีความสัมพันธ์ในทางลบกับด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้าน การประจักษ์ในคุณค่าของตนเองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5) ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน

ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อ “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” อยู่ใน

ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ขจรณ์ รูปเทวินทร์** (2548: (4)-(5)) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แม้เป็นองค์อิสระตามรัฐธรรมนูญแต่ก็เป็นอิสระเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ เมื่อต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐ ทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อยู่ในความหมายของคำว่าหน่วยงานของรัฐ ที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลการสอบสวน นอกจากจะต้องคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานผู้ให้ข้อมูลแล้ว กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะต้องเป็นไปด้วยความชอบธรรมทุกขั้นตอนด้วยและสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สยาม นรมาศย์** (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับใน คดีอาญา: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 4” ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้สอบสวนสอบถามจำนวน 132 คน อายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 60.61 ระดับชั้นยศ ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 90.91 ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ร้อยละ 90.91 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 60.61 และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านสืบสวน 1-5 ปี ร้อยละ 84.85, 2. ความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ รวมทุก ด้าน พบว่ามีความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพ อยู่ ในระดับมาก, 3. ปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา รวมทุกด้าน พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านขวัญและกำลังใจ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมากและด้าน บริหารจัดการ มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่การงาน/อาชีพกับปัญหาและอุปสรรคการจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา พบว่า ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา มีความสัมพันธ์ในทางลบกับด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้าน การประจักษ์ในคุณค่าของตนเองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับปัญหาและอุปสรรคการติดตามจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการวิจัยพบว่าในการปฏิบัติงานของข้าราชการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดระบบสายตรวจ ควรมีการจัดหาแรงจูงใจให้ข้าราชการตำรวจหันมาสนใจในการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ
2. ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ภาครัฐควรมีการชี้แจงให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันในการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ปัญหายาเสพติดว่าเป็นประโยชน์แก่ทุกคนในชุมชน เป็นเรื่องส่วนร่วมที่สังคมต้องรับผิดชอบร่วมกัน
3. ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน ควรมีหน่วยงานกลางในการทำหน้าที่เป็นผู้ประสานร่วม เพื่อความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร
4. ด้านการสืบสวนจับกุม ควรจัดการอบรมทบทวนความรู้ยุทธวิธีด้านการสอบสวน การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการพัฒนาขึ้นตามเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับข้าราชการตำรวจที่มีหน้าที่ในด้านการสืบสวนจับกุม
5. ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับขอบเขตของอำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบชัดเจนว่าข้าราชการตำรวจมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อย เพียงใด ตามที่กฎหมายให้อำนาจ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หากมีการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ ในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการดำเนินการวิจัยในลักษณะดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาบุคลากร โดยรวมจากหน่วยงานอื่น เพื่อศึกษาข้อมูลว่ามีบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่มีความเหมือนกัน หรือแตกต่างกันจากการวิจัยครั้งนี้
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ ของหน่วยงานอื่น ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
3. ควรศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ ทุกระดับ จะได้สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์กรต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษฎา นาคประสิทธิ์. (2557). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี**. รายงานการค้นคว้าอิสระ. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม. สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์. วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กลุ่มบริหารงาน 3 สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2560, จาก http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid
- กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2560). ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2560, จาก <http://www.thaidrug-police.com>
- เจริญ แฉกพิมาย และปนัดดา ศรีธนสาร. (2555). **พฤติกรรมกำบังตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. (2540). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชรุจน์ รูปเทวินทร์. (2548). **การเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตยา สุวรรณชญ. (2527). **พัฒนาการ: ความคาดหวังบทบาทของพัฒนากร คณะกรรมการหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่ระดับตำบล**: ส่วนท้องถิ่น สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2541). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์ แอนด์ดี.
- นัฐฎิ พงษ์เกษ. (2548). **บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- นุจรี เกตุปราษฎ์. (2544). **บทบาทของประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัดทั่วประเทศ ในการพัฒนาสตรีระดับจังหวัด**. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารทั่วไป. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บรรจง สายวงศ์. (2557). **การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเขตตำบลสรอย อำเภอวังชัน จังหวัดแพร่**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- บัณฑิตดา จินดาทอง (2555). **กลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา**. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระเทพรัตนสุธี (สมศักดิ์ โชติธโร). (2553). **บทบาทการบริหารกิจการคณะสงฆ์ด้านการปกครองจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาการจัดการเชิงพุทธ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัทยา สายหู (2540). **กลไกของสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูษณิศา กันทียะ. (2555). **อุปสงค์ต่อการออมทรัพย์เพื่อการผลิต: กรณีศึกษาบ้านเกาะไม้แหลม หมู่ที่ 6 ตำบลมาบไฟ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี**. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546). **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วรรณชัย สุขเจริญ. (2557). **บทบาทของวัดไร่ขิงที่มีผลต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). **จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ศิวพร แพทย์ขิม. (2556). **พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ปีการศึกษา 2556**. รายงานวิจัย. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู. (2560). **ประวัติหน่วยงาน**. ค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2560, จาก <http://nongkhangphlu.metro.police.go.th/prawat.html>.
- สมพงษ์ บุหระ. (2542). **แนวทางในการป้องกันปัญหาบ้าในชุมชนสำหรับ กรุงเทพมหานคร: ศึกษาจากความคิดเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลสำเต้**. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมฤดี สุขอุดม. (2544). **การสร้างพลังชุมชนในการควบคุมและป้องกันการใช้อาเมเฟตามีนในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล
- สถิตย สังขประไพ. (2553). **บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. การค้นคว้าอิสระ. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สยาม นรมาศย์ (2559) **ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีอาญา: กรณีศึกษาเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 4.รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม. สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยรังสิต**
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์
- สันติ ปัญญาวงศ์. (2542). **การดำเนินงานและการให้บริการตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจนครบาลบางนา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงาน ป.ป.ส. (2560). **สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2560, จาก http://www.sri.cmu.ac.th/~nsac/All_Page/Drug/SRI_Policy_of_Government_04-1.htm.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). **แนวนโยบายการบริหารงาน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด. (2551). **รายงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย**.

สุขบัญญัติแห่งชาติ. (2555). 10 ประการห่างไกลยาเสพติด. ค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.nmt.ac.th/product/web/1/d2.html>.

สุวรีย์ ศิริโกการภิมย์. (2546). การวิจัยทางการศึกษา. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

อัมพร ภูแก้ว. (2556). การมีส่วนร่วมของในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาล ตำบลพลวง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน. วิทยาลัยการบริการรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุทัย เอี่ยมศรี. การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของพนักงานภาครัฐ และประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล กรณีศึกษาอำเภอลำปาง จังหวัดอุบลราชธานี. บทความวิจัย. ค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2560, จาก www.pol.ubu.ac.th/news_file/attachment-1368807785.doc.

Allport, Gordon. (1973). **Personality: A Psychological Interpretation**. New York: Holt, 1973.

Abramson, Mark A. (1996) "In Search of the New Leadership". **Management**.

Broom, Leonard, & Selnick, Philip. (1997). **Sociology**. New York: Harper & Row.

Cohen, Bruce J. (1979). **Introduction to Sociology**. New York : McGraw-Hill.

David, K, (1962). **Human Relation at Work**, New York : McGraw-Hill Book Company.

Mintzberg. (1996). **Strategy Process: Concepts, Contexts**. Cases 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับเป็นข้อมูลและแนวทาง สำหรับผู้วิจัย เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจให้มีประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ได้จะแปลผลการวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลรายฉบับนี้เป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์เฉพาะการวิจัยนี้เท่านั้นไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่ประการใด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับการอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณและขออโนโมทนา มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

นายประกิต บุญมี

อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี
- 21 - 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

3. ชั้นยศ

- ประทาน
- สัญญาบัตร

4. อายุราชการ

- ต่ำกว่า 5 ปี
- 5 - 10 ปี
- 11 - 15 ปี
- 16 - 20 ปี
- 20 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ แต่ละข้อและแต่ละด้านมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดพิจารณาบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ ว่ามีอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่เหมาะสมที่สุดและมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง บทบาทการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง บทบาทการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับมาก
 3 หมายถึง บทบาทการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง บทบาทการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับน้อย
 1 หมายถึง บทบาทการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับน้อยที่สุด

	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	ระดับบทบาท				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการจัดระบบสายตรวจ						
1	ความพร้อมของจำนวนข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสายตรวจ					
2	ข้าราชการตำรวจที่สนใจมาปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ					
3	ข้าราชการตำรวจที่ทุ่มเทกับงานสายตรวจอย่างเต็มที่					
4	มียานพาหนะและน้ำมันเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่สายตรวจ					
5	อาวุธปืน เครื่องกระสุน และเสื้อเกราะกันกระสุนเพียงพอต่อความต้องการในการปฏิบัติหน้าที่					

	บทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	ระดับบทบาท				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน						
6	การรณรงค์ปราบปรามยาเสพติดในชุมชนได้รับความช่วยเหลือจากผู้นำชุมชน					
7	มีการแจ้งเบาะแสการกระทำผิดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ					
8	เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ตำรวจจัดขึ้น/เข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม					
9	เปิดโอกาสให้ประชาชนเขามามีส่วนร่วมในการทำงานของตำรวจ					
10	ประชาชนช่วยเป้นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน						
11	ความรวดเร็วในการตรวจสอบประวัติคนร้ายของกองทะเบียนประวัติอาชญากร					
12	ความรวดเร็วในการตรวจสอบสารเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจวิทยาการ					
13	ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของสำนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
14	ความร่วมมือของหน่วยงานด้านโทรศัพท์เกี่ยวกับการตรวจสอบหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					

	บทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานี ตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	ระดับบทบาท				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
15	การสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้าน ยาเสพติดจากองค์กรเอกชน					
ด้านการสืบสวนจับกุม						
16	ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ใช้ทำ การซื้อยาเสพติด					
17	การจัดระบบเก็บข้อมูลที่ง่ายต่อการนำมา วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว					
18	จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด					
19	ความชำนาญในการตรวจสอบเส้นทาง การค้าเงินธุรกิจผิดกฎหมาย					
20	ความรู้ในด้านยุทธวิธีการสืบสวนจับกุมผู้ กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด					
ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน						
21	ความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องประเภทและ ชนิดของยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
22	ความชัดเจนของมาตรการคุ้มครองพยาน ในคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
23	ความสามารถในการคุ้มครองพยานในคดี ยาเสพติด					
24	อำนาจการรวบรวมพยานหลักฐานในการ เข้าถึงพยานหลักฐานได้					

	บทบาทในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของข้าราชการตำรวจสถานี ตำรวจนครบาลหนองค้างพลู	ระดับบทบาท				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
25	ความมุ่งมั่นในการรวบรวมพยาน หลักฐาน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ

3.1 การจัดระบบสายตรวจ

ปัญหา อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3.2 ด้านการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน

ปัญหา อุปสรรค

ปัญหา อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3.3 ด้านการประสานความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชน

ปัญหา อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

3.4 ด้านการสืบสวน

ปัญหา อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3.5 ด้านการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน

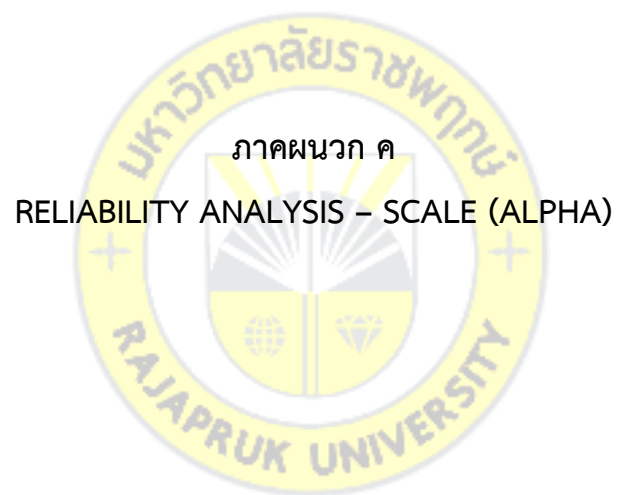
ปัญหา อุปสรรค.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

ภาคผนวก ค

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted
A1	75.27	113.030	.821	.962
A2	75.23	114.668	.742	.963
A3	75.03	113.689	.724	.963
A4	75.67	117.2645	.647	.964
A5	75.32	114.493	.690	.963
A6	75.50	114.879	.805	.962
A7	75.40	114.248	.862	.961
A8	75.33	111.333	.819	.962
A9	75.37	109.551	.859	.963
A10	75.67	111.474	.809	.962
A11	75.10	111.372	.850	.961
A12	75.20	110.109	.837	.961
A13	75.17	111.444	.828	.961
A14	75.17	111.266	.850	.961
A15	75.07	110.533	.859	.963
A16	75.30	116.217	.717	.963
A17	75.13	115.224	.651	.964
A18	75.70	116.575	.702	.965
A19	75.50	116.717	.554	.967
A20	75.67	121.568	.228	.964
A21	75.80	114.325	.544	.963
A22	75.87	114.331	.658	.963
A23	75.10	110.124	.692	.965
A24	75.66	111.457	.850	.961
A25	75.13	111.110	.828	.962

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 20

Alpha = .962

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

ประวัติการศึกษา

นายประกิต บุญมี

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

นิติศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสยาม

นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายเอกชนและธุรกิจ)

ชื่อ

ประวัติการศึกษา

ผศ.จุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

นิติศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายระหว่างประเทศ)

